A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (kilencedik tanács)

2015. június 25.*

„Közösségi védjegy — Felszólalási eljárás — A LUCEA LED közösségi szóvédjegy bejelentése — A korábbi LUCEO közösségi szóvédjegy — Korábbi jogok hiánya — Az elsőbbség igénylése — A lajstromba bejegyzett elsőbbségi időpont — Elsőbbségi iratok — Hivatalból történő vizsgálat — Védelemhez való jog”

A T-186/12. sz. ügyben,

a Verus EOOD helyébe lépő **Copernicus-Trademarks Ltd** (székhelye: Borehamwood [Egyesült Királyság], képviselik kezdetben: S. Vykydal, később: F. Henkel ügyvédek)

felperesnek

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM)** (képviseli: A. Folliard-Monguiral, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

a másik fél az OHIM fellebbezési tanácsa előtti eljárásban, beavatkozó a Törvényszék előtti eljárásban:

a **Maquet SAS** (székhelye: Ardon [Franciaország], képviseli: N. Hebeis ügyvéd),

az OHIM negyedik fellebbezési tanácsának a Capella EOOD és a Maquet SAS közötti felszólalási eljárással kapcsolatban 2012. február 13-án hozott határozata (R 67/2011-4. sz. ügy) ellen benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács),

tagjai: G. Berardis elnök, Czúcz O. (előadó) és A. Popescu bírák,

hivatalvezető: E. Coulon,

tekintettel arra, hogy a felek az írásbeli szakasz befejezéséről való értesítést követő egy hónapos határidőn belül nem kérték tárgyalás tartását, és mivel ennek nyomán a Törvényszék – az előadó bíró jelentése és a Törvényszék eljárási szabályzatának 135a. cikke alapján – úgy határozott, hogy a kereset elbírálására az eljárás szóbeli szakaszának mellőzésével kerül sor,

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: angol.

Ítéletet

A jogvita előzményei és a megtámadott határozat

1 2009. július 29-én a beavatkozó, a Maquet SAS, a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 78., 1. o.) alapján közösségi védjegybejelentést nyújtott be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatalhoz (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM).

2 A lajstromoztatni kívánt védjegy a LUCEA LED szómegjelölés volt.

3 A bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 10. osztályba tartozó, következő leírásnak megfelelő áruk vonatkozásában tették: „Sebészeti lámpák”.

4 A közösségi védjegybejelentést a *Közösségi Védjegyértesítő* 2009. augusztus 17-i, 31/2009. számában hirdették meg.

5 2009. november 12-én a Capella EOOD a 207/2009 rendelet 41. cikke alapján felszólalást terjesztett elő a bejelentett védjegynek a fenti 3. pontban említett áruk tekintetében történő lajstromozásával szemben.

6 A felszólalás a LUCEO közösségi szóvédjegy 2009. szeptember 16-i, 8554974. sz. bejelentésén alapult, amely többek között a 10. osztályba tartozó, és a következő leírásnak megfelelő árukra vonatkozott: „sebészeti, orvosi, fogorvosi és állatorvosi készülékek és műszerek, mesterséges végtagok, szemek és fogak; ortopédiai cikkek; varróanyagok”, amely bejelentést az Österreichisches Patentamtnál (osztrák szabadalmi hivatalnál) 2009. március 16-án, ugyanezen áruk tekintetében tett, 1533/2009. sz. védjegybejelentésre alapított elsőbbség igénylésével nyújtották be.

7 A felszólalás alátámasztásaként hivatkozott jogalap a 207/2009 rendelet 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja volt.

8 2009. december 21-i, „Felhívás a [207/2009] rendelet 30. cikke és a közösségi védjegyről szóló 40/94/EK tanácsi rendelet végrehajtásáról szóló, 1995. december 13-i [2868/95/EK] bizottsági rendelet (HL L 303., 1. o.) 6. szabálya szerinti elsőbbségi iratok benyújtására” tárgymegjelölésű levelével az elbíráló felhívta a Capellát, hogy 2010. február 22-éig nyújtsa be az osztrák védjegy „bejelentési kérelmének pontos másolatát”, és külön felhívta a figyelmet arra, hogy amennyiben a bejelentő nem tesz eleget e felhívásnak, elveszíti elsőbbségi jogát.

9 2010. február 22-i levelével a Capella benyújtotta az osztrák védjegy bejelentési kérelmének másolatát.

10 2010. október 26-án az elbíráló lajstromozta azt a védjegyet, amelyen a felszólalás alapult. Az elbíráló elfogadta a Capella által e védjegy tekintetében igényelt elsőbbséget, és az elsőbbség időpontjaként 2009. március 16-át jegyezte be a lajstromba.

11 2010. november 8-án a felszólalási osztály teljes egészében helyt adott a felszólalásnak, és a beavatkozót kötelezte a költségek viselésére. A felszólalási osztály úgy vélte, hogy a felszólalás alapját képező védjegy korábbi a bejelentett védjegynél, és fennáll közöttük az összetéveszthetőség.

12 2011. január 4-én a beavatkozó a 207/2009 rendelet 58–64. cikke alapján fellebbezést nyújtott be az OHIM-hoz a felszólalási osztály határozatával szemben. 2011. március 7-én benyújtotta a fellebbezés indokait kifejtő beadványát.

13 2011. augusztus 16-án a Capella előterjesztette az észrevételeit.

14 2011. október 12-én a beavatkozó benyújtotta a Landgericht Mannheim (mannheimi területi bíróság, Németország) 2011. szeptember 23-i, 7 O 186/11. sz. ítéletét, amely a Capellát 1 780,20 EUR összegű kártérítés megfizetésére kötelezte a beavatkozó részére, amiatt hogy korábban alaptalanul terjesztett elő eltiltó végzés kibocsátása iránti kérelmet a felszólalás alapját képező védjegy alapján. Ebben az ítéletben a Landgericht Mannheim úgy vélekedett, hogy a Capella a jogaival visszaélve járt el. E tekintetben többek között hangsúlyozta, hogy annak a védjegynek a lajstromozását, amelyen a felszólalás alapult, kizárólag abból a célból kérték, hogy eltiltás iránti kérelmeket nyújthassanak be, továbbá hogy azt az osztrák védjegyet, amelyre az elsőbbség igénylését alapították, több alkalommal is anélkül jelentették be, hogy a bejelentési díjat megfizették volna. 2011. október 19-én a beavatkozó benyújtotta az említett ítélet angol nyelvű fordítását.

15 2011. november 25-én a fellebbezési tanács titkársága felhívta a Capellát az ezen ítélettel kapcsolatos észrevételeinek előterjesztésére.

16 2011. december 6-án a Capella előterjesztette az észrevételeit.

17 2012. február 13-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM negyedik fellebbezési tanácsa hatályon kívül helyezte a felszólalási osztály határozatát, elutasította a felszólalást és a Capellát kötelezte a felszólalási és a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére. A fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy az a védjegy, amelyen a felszólalás alapult, nem volt korábbi a bejelentett védjegynél. E tekintetben először is megállapította, hogy a bejelentett védjegy bejelentési napja 2009. július 29-e volt, miközben annak a védjegynek a bejelentési napja, amelyen a felszólalás alapult, 2009. szeptember 16-a, azaz későbbi időpont. Ezt követően kiemelte, hogy az azon védjegy vonatkozásában igényelt elsőbbséget, amelyen a felszólalás alapult, nem igazolták hitelt érdemlően. A Capella ugyanis nem nyújtotta be a kért elsőbbségi iratot, az általa benyújtott, kitöltött formanyomtatvány pedig nem tartalmazott sem bélyegzőt, sem arra utaló jelölést, hogy az Österreichisches Patentamt azt valóban át is vette volna. Ezenkívül a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy a felszólalási eljárás keretén belül joga van vizsgálnia az elsőbbség igénylésének megalapozottságát.

Az eljárás, a keresetlevél benyújtását követően felmerült tények és a felek kérelmei

18 A Törvényszék Hivatalához 2012. április 26-án benyújtott keresetlevelével a Verus EOOD, amelyet – mint azon védjegy jogosultját, amelyre a Capella a felszólalást alapította – 2011. szeptember 6-án jegyeztek be a közösségi védjegylajstromba, előterjesztette a jelen keresetet.

19 2012. augusztus 27-én e védjegy új jogosultjaként a Copernicus-Trademarks Ltd-t jegyezték be a közösségi védjegylajstromba.

20 A Törvényszék (kilencedik tanács) 2013. október 23-i végzésével engedélyezte, hogy a Copernicus-Trademarks felperesként a Verus helyébe lépjen.

21 2013. november 13-án az Ivo Kermartin GmbH-t jegyezték be a közösségi védjegylajstromba azon védjegy új jogosultjaként, amelyen a felszólalás alapult.

22 A Törvényszék Hivatalához 2014. április 1-jén benyújtott levelében a beavatkozó felhívta a Törvényszék figyelmét arra, hogy azt a védjegyet, amelyen a felszólalás alapult, a felperesről átruházták az Ivo Kermartinra.

23 2014. október 14-i levelében a Törvényszék az eljárási szabályzatának 64. cikke alapján, pervezető intézkedés keretében felkérte a feleket bizonyos kérdések megválaszolására. A felek e felkérésnek a kitűzött határidőn belül eleget tettek.

24 A felperes Copernicus-Trademarks azt kéri, hogy a Törvényszék:

– helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot és utalja vissza az ügyet a fellebbezési tanács elé;

– az OHIM-ot kötelezze a Törvényszék előtti eljárás, valamint a fellebbezési tanács előtti eljárás költségeinek viselésére.

25 Az OHIM és a beavatkozó azt kéri, hogy a Törvényszék:

– utasítsa el a keresetet;

– a Copernicus-Trademarks-ot kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

A kereset elfogadhatóságáról

26 Miként a beavatkozó azt 2014. április 1-jei levelében megjegyezte, annak a védjegynek, amelyen a felszólalás alapult, már nem a felperes a jogosultja.

27 A felek szerint e körülmény nem jár azzal a következménnyel, hogy a keresetet elfogadhatatlanná tenné, hiszen a felperes eljáráshoz fűződő érdeke – az Ivo Kermartinra történő védjegyátruházás alapját képező szerződésből eredő kötelezettségei miatt – továbbra is fennáll.

28 E tekintetben elegendő emlékeztetni arra, hogy az európai uniós bíróság jogosult megítélni, hogy a megfelelő igazságszolgáltatás az adott ügy körülményeire figyelemmel igazolja-e a kereset érdemi elutasítását, anélkül hogy előzetesen határozni kellene az elfogadhatóságáról (2002. február 26-i Tanács kontra Boehringer ítélet, C-23/00 P, EBHT, EU:C:2002:118, 51. és 52. pont).

29 A jelen ügy körülményei között a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy az eljárásgazdaságosság érdekében mindjárt az elején meg kell vizsgálni a hatályon kívül helyezés iránti kereset megalapozottságát, anélkül hogy előzetesen határozni kellene annak elfogadhatóságáról, mivel a kereset az alább kifejtett okokból mindenképpen megalapozatlan.

A kereset megalapozottságáról

30 A kereset többek között négy jogalapon alapul.

31 Az első jogalap többek között a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének megsértésén, a második jogalap többek között a rendelet 75. cikke második mondatának megsértésén, a harmadik jogalap többek között a 2868/95 rendelet 6. szabálya (4) bekezdésének – az OHIM elnökének az elsőbbség, illetve a korábbi jogok igényléséhez benyújtandó iratokra vonatkozó, 2005. június 1-jei EX-05/5 határozatával együttesen értelmezett – megsértésén, a negyedik jogalap pedig többek között a 207/2009 rendelet 41. és 42. cikkének megsértésén alapul.

32 Egyébként anélkül, hogy azt külön jogalapként előterjesztette volna, a felperes egy ötödik jogalapra is hivatkozik, amelyet arra alapít, hogy a fellebbezési tanács tévesen alkalmazta a jogot, amikor a megtámadott határozatot arra a vélekedésre alapozta, hogy a Capella rosszhiszeműen járt el annak a védjegynek a bejelentésekor, amelyen a felszólalás alapult, miközben egyrészt a felszólalási eljárásban e körülmény nem vehető figyelembe, másrészt a Capella nem járt el rosszhiszeműen.

33 A Törvényszék célszerűnek tartja elsőként az első jogalapot, majd azt követően a negyedik, a harmadik, a második és az ötödik jogalapot megvizsgálni.

Az első jogalapról

34 A felperes előadja, hogy a fellebbezési tanács, annak vizsgálatával, hogy a Capella benyújtotta-e a felszólalás alapját képező védjegy tekintetében igényelt elsőbbség alátámasztásához megkövetelt iratokat, megsértette a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdését. A beavatkozó nem hozott fel ilyen kifogást, ő mindössze a Capella rosszhiszeműségére hivatkozik. A felperes továbbá azt állítja, hogy az az elsőbbségi időpont, amelyet az elbíráló a lajstromba bejegyzett, nem vitatható a felszólalási eljárás keretében.

35 Az OHIM és a beavatkozó vitatja ezt az érvet.

36 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (1) bekezdése értelmében az OHIM a tényeket hivatalból vizsgálja, azonban a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásban a vizsgálata csupán a felek által előterjesztett jogalapokra és kérelmekre korlátozódhat. Az említett rendelet 76. cikkének (2) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az OHIM figyelmen kívül hagyhatja azokat a tényeket vagy bizonyítékokat, amelyeket a felek nem kellő időben terjesztettek elő.

37 Másodszor, emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikkének (2) bekezdése még a lajstromozás viszonylagos kizáró okaival összefüggő eljárásokban sem tiltja azt, hogy a fellebbezési tanács bizonyos elemeket hivatalból vizsgáljon. Ugyanis az OHIM-nak döntenie kell azokban a jogkérdésekben is, amelyeknek az elbírálása, figyelemmel a felek által előterjesztett jogalapokra és kérelmekre, a 207/2009 rendelet helyes alkalmazásának biztosításához szükséges, még akkor is, ha azokat nem a felek vetették fel (2005. február 1-jei SPAG kontra OHIM – Dann és Backer [HOOLIGAN] ítélet, T-57/03, EBHT, EU:T:2005:29, 21. pont).

38 A jelen esetben a Capella a 207/2009 rendelet 43. cikke (1) bekezdésének a) pontja és 8. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján terjesztett elő felszólalást a bejelentett védjegy lajstromozásával szemben. E rendelkezések értelmében a korábbi védjegy jogosultja kérheti a bejelentett védjegy lajstromozásának elutasítását, amennyiben a védjegyek között összetéveszthetőség áll fenn.

39 Márpedig a 207/2009 rendelet 8. cikke szerinti viszonylagos kizáró okok fennállásának a felszólalási eljárás során történő megállapítása azt feltételezi, hogy az a védjegy, amelyen a felszólalás alapul, létezik, és korábbi a bejelentett védjegynél. Tehát itt olyan tényállási elemekről van szó, amelyeket az OHIM-nak hivatalból kell vizsgálnia, és azokkal kapcsolatban nem lehet a felek rendelkezéseire hagyatkozni (lásd ebben az értelemben: 2008. június 17-i El Corte Inglés kontra OHIM – Abril Sánchez és Ricote Saugar [BoomerangTV] ítélet, T-420/03, EBHT, EU:T:2008:203, 77. pont).

40 Ebből következik, hogy a jelen esetben a 207/2009 rendelet 76. cikke nem képezi akadályát annak, hogy a fellebbezési tanács hivatalból vizsgálja ezen igény megalapozottságát, akkor sem, ha a beavatkozó nem vitatta volna a felszólalás alapját képező védjegy tekintetében az elsőbbség igénylését.

41 Harmadszor, hangsúlyozni kell, hogy a felperes állításával ellentétben, az OHIM előtti fellebbezés keretében a beavatkozó nem csupán a Capella rosszhiszeműségére hivatkozott, hanem az elsőbbség igénylését – és így annak a bejelentett védjegynél korábbi mivoltát – is vitatta a felszólalás alapját képező védjegy tekintetében. Ugyanis a fellebbezés indokait kifejtő 2011. március 7-i beadványában a beavatkozó arra hivatkozott, hogy az elsőbbség igénylése a felszólalás alapját képező védjegy tekintetében számos hibában szenvedett, és így csakis e védjegy bejelentési napját, nevezetesen 2009. szeptember 16-át lehetett figyelembe venni. Ebben az összefüggésben a beavatkozó többek között

megemlítette, hogy az említett igény az osztrák védjegybejelentésen alapult, és hogy a Capella e védjegy vonatkozásában a bejelentési díjat csak a közösségi védjegybejelentésének benyújtását követően fizette be az Österreichisches Patentamthoz.

42 Ebből következik, hogy a 207/2009 rendelet 76. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított érvet el kell vetni.

43 Ennélfogva az első jogalapot, az arra alapított kifogás fenntartásával, hogy a felszólalási eljárás keretében a fellebbezési tanács nem vitathatja a lajstromba bejegyzett elsőbbségi időpontot, amely kifogást a negyedik jogalap keretében fogunk vizsgálni, el kell utasítani.

A negyedik jogalapról

44 A felperes úgy véli, hogy jelen esetben a felszólalás alapját képező védjegy korábbi mivoltát a lajstromba bejegyzett 2009. március 16-i elsőbbségi időpont bizonyítja. A fellebbezési tanács azon vélekedése, miszerint a felszólalási eljárás keretében joga van vizsgálnia az elsőbbség igénylésének megalapozottságát, a felperes szerint téves. Az ilyen eljárásban a fellebbezési tanácsnak szerinte nincs joga kétségbe vonni a lajstromba bejegyzett adatok érvényességét. Ennélfogva azáltal, hogy nem szorítkozott a lajstromba bejegyzett 2009. március 16-i időpont átvételére, hanem azt vizsgálta, hogy jelen esetben fennálltak-e az elsőbbség igényléséhez szükséges, a 207/2009 rendelet 29. és 30. cikkében, 2868/95 rendelet 6. szabályában és az EX-05-5 határozatban előírt feltételek, a fellebbezési tanács szerinte megsértette a 207/2009 rendelet 41. és 42. cikkét.

45 Az OHIM és a beavatkozó vitatja ezen érveket.

46 E tekintetben először is hangsúlyozni kell, hogy jelen esetben a felszólalás alapját képező védjegy bejelentési kérelmének benyújtási időpontja, nevezetesen 2009. szeptember 16-a, későbbi, mint a bejelentett védjegyé, nevezetesen 2009. július 29-e. Ennélfogva a felszólalás alapját képező védjegy korábbi mivolta attól függ, hogy az elsőbbség igénylése, amelynek időpontjaként 2009. március 16-át jelölték meg, megalapozott-e.

47 Másodszor, ami azt a kérdést illeti, hogy a fellebbezési tanácsok kötelesek-e arra az elsőbbségi időpontra támaszkodni, amelyet az elbíráló bejegyzett a lajstromba, anélkül hogy vizsgálhatnák, hogy az elsőbbség igénylésének feltételei fennállnak-e, elöljáróban emlékeztetni kell arra, hogy a felszólalási eljárás keretében az OHIM-nak főszabály szerint értékelnie kell a felek által hivatkozott tények valóságtartalmát és az általuk benyújtott bizonyítékok bizonyító erejét (lásd ebben az értelemben: 2005. április 20-i Atomic Austria kontra OHIM – Fabricas Agrupadas de Muñecas de Onil [ATOMIC BLITZ] ítélet, T-318/03, EBHT, EU:T:2005:136, 34. és 35. pont).

48 Ennek az elvnek azonban megvannak a korlátai. Így, amint azt a felperes helyesen előadja, valamely felszólalás alapját képező közösségi védjegy érvényességét nem lehet kétségbe vonni a felszólalási eljárás keretében. Ugyanis, amikor a védjegy bejelentője, akinek egy közösségi védjegyen alapuló felszólalással kell szembenéznie, meg akarja kérdőjelezni ez utóbbi érvényességét, azt az OHIM előtti törlési eljárás keretében teheti meg (lásd ebben az értelemben: 2011. április 13-i Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida kontra OHIM – Unión de Cosecheros de Labastida [PUERTA DE LABASTIDA] ítélet, T-345/09, EU:T:2011:173, 65. pont).

49 Ugyanakkor – a felperes állításával ellentétben – ezen ítélkezési gyakorlat, amely a felszólalás alapját képező közösségi védjegyek érvényességére vonatkozik, nem ültethető át az ilyen védjegyek tekintetében igényelt elsőbbségre.

50 Ugyanis ebben az összefüggésben először is hangsúlyozni kell, hogy a közösségi védjegy tekintetében igényelt elsőbbség időpontjának a lajstromba való bejegyzése nem – vagy legalábbis sikeresen nem – vitatható törlési eljárás keretében. Egyrészt itt nem valamely, a 207/2009 rendelet 52. cikke értelmében vett feltétlen törlési okról van szó. Másrészt a 207/2009 rendelet 53. cikke, amely a viszonylagos törlési okokra vonatkozik, nem teszi lehetővé az elbíráló által a lajstromba bejegyzett elsőbbségi időpont sikeres vitatását. Természetesen igaz, hogy az említett cikk (1) bekezdésének a) pontja értelmében valamely lajstromozott védjegy törlése akkor kérhető, ha összetéveszthetőség áll fenn a lajstromozott védjegy és az említett rendelet 8. cikkének (1) bekezdése értelmében vett korábbi védjegy között. Szintén hangsúlyozni kell, hogy a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja szerint az említett (1) bekezdés alkalmazásában „korábbi védjegynek" minősülhet a védjegybejelentés is. Ugyanakkor a 207/2009 rendelet 8. cikke (2) bekezdésének b) pontja pontosítja, hogy ez az eset csak akkor áll fenn, „ha annak alapján a védjegyet lajstromozzák". Ebből következik, hogy a lajstromozott védjegy törlésére irányuló olyan kérelmet, amely védjegybejelentésen alapul, az említett lajstromozott védjegyre alapított és e védjegybejelentés ellen irányuló felszólalással lehet blokkolni. Ennélfogva, jelen esetben a felszólalás alapját képező védjegy törlése iránti kérelem nem tekinthető úgy, mint e védjegy elsőbbségének igénylése vitatására irányuló hatékony jogorvoslati kérelem.

51 Emellett meg kell állapítani, hogy nem létezik más különös eljárás, amely egyrészt lehetővé tenné valamely harmadik fél számára a közösségi védjegy tekintetében a lajstromba bejegyzett elsőbbségi időpont vitatását, másrészt pedig amely a törlési eljáráshoz lenne hasonlítható, amely eljárás egyik sajátossága az, hogy azt az OHIM nem indíthatja meg hivatalból.

52 Először is, a 207/2009 rendelet 58–61. cikke értelmében vett fellebbezés nem minősül ilyen eljárásnak. Ugyanis az említett rendelet 59. cikke értelmében csak azok a felek nyújthatnak be fellebbezést a fellebbezési osztályokhoz az OHIM felszólalási osztályainak határozataival szemben, akik részt vettek a határozat meghozatalához vezető eljárásban (és a határozat hátrányosan érintette őket). Márpedig valamely közösségi védjegy bejelentője általában nem vesz részt félként azon közösségi védjegy lajstromozási eljárásában, amelyre a bejelentését érintő felszólalást alapítják, és így nem vitathatja ez utóbbi védjegy elsőbbségének igénylését fellebbezés útján. Így tehát a jelen esetben a beavatkozó nem nyújthatott volna be fellebbezést az OHIM-hoz az elbíráló határozatával szemben azon védjegy elsőbbségét illetően, amelyen a közösségi védjegybejelentése ellen irányuló felszólalás alapult.

53 Másodszor, ami a felperes által hivatkozott, a 207/2009 rendeletnek a 2868/95 rendelet 53a. szabályával együttesen értelmezett 80. cikkében foglalt azon eljárásokat illeti, amelyek lehetővé teszik a határozatok visszavonását, illetve ami a 2868/95 rendelet 27. és 53. cikkében foglalt azon eljárásokat illeti, amelyek kijavítást tesznek lehetővé, elegendő megállapítani, hogy azok semmiképpen sem hasonlíthatók a törlési eljárásokhoz, hiszen a fent említett rendelkezések alapján az OHIM hivatalból is kezdeményezheti a határozatok visszavonására vagy a kijavításra irányuló eljárásokat, miközben ilyen lehetőség a törlési eljárások tekintetében nem áll rendelkezésére. Egyébként, ami a 207/2009 rendelet 80. cikkében írt, határozatok visszavonására irányuló eljárásokat illeti, még ha feltételezzük is, hogy azok a jelen esetben alkalmazhatók, hangsúlyozni kell, hogy e rendelkezés (2) bekezdése értelmében azokat csak a szóban forgó határozat meghozatalához vezető eljárásban részt vevő felek kérelmezhetik. Márpedig, amint az a fenti 52. pontban kifejtésre került, valamely közösségi védjegy bejelentője általában nem vesz részt félként azon másik közösségi védjegy lajstromozási eljárásában, amelyre a bejelentését érintő felszólalást alapítják. Ami a 2868/95 rendelet 27. szabálya értelmében vett kijavítási eljárásokat illeti, még ha feltételezzük is, hogy azok a jelen esetben alkalmazhatók, meg kell állapítani, hogy e rendelkezés mindössze arról rendelkezik, hogy kijavítást hivatalból vagy a jogosult kérelmére lehet végezni.

54 Ebből következik, hogy a fenti 48. pontban említett ítélkezési gyakorlat, amely szerint valamely közösségi védjegy érvényességét nem lehet kétségbe vonni felszólalási eljárás keretében, nem ültethető át az ilyen védjegy tekintetében igényelt elsőbbség megalapozottságának vitatására.

55 Ennélfogva, a felperes állításával ellentétben, jelen esetben a fellebbezési tanács nem vétett hibát annak vizsgálatával, hogy fennálltak-e az elsőbbség igénylésének a 207/2009 rendelet 29. és 30. cikkében, a 2868/95 rendelet 6. szabályában és az EX-05-5 határozat 1. és 2. cikkében előírt feltételei.

56 Ebből következik, hogy a negyedik jogalapot el kell utasítani, hiszen a felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács megsértette a 207/2009 rendelet 41. és 42. cikkét azáltal, hogy vizsgálta, hogy fennálltak-e az elsőbbség igénylésének feltételei. Szintén el kell utasítani a felperes által az első jogalap keretén belül előterjesztett, arra alapított kifogást, hogy a felszólalási eljárás keretében a fellebbezési tanácsnak nincs joga vitatni a lajstromba bejegyzett elsőbbségi időpontot (lásd a fenti 43. pontot).

57 Mivel a negyedik jogalap keretében előterjesztett bizonyos érvekkel a felperes ismételten azt a tényt vitatja, hogy az elsőbbség igénylése megalapozottságának a kérdése részét képezte a fellebbezési tanács előtti eljárásnak, az említett érveket az első jogalap vizsgálata során kifejtett okok miatt el kell utasítani.

58 Ennélfogva az első és a negyedik jogalapot teljes egészében el kell utasítani.

A harmadik jogalapról

59 A jelen jogalappal a felperes a fellebbezési tanács azon megállapítását vitatja, miszerint a Capella nem nyújtotta be a felszólalás alapját képező védjegy elsőbbsége igénylése megalapozottságának bizonyításához megkövetelt iratot. A felperes úgy véli, hogy a jelen esetben a 2868/95 rendeletnek az EX-05-5 határozattal együttesen értelmezett 6. szabálya (4) bekezdésében előírt feltételek teljesültek.

60 Az OHIM és a beavatkozó vitatja ezen érveket.

61 E tekintetben előzetesen emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 29. cikkének (1) bekezdése úgy rendelkezik, hogy azt a személyt, aki védjegyoltalom iránt szabályszerű bejelentést tett az ipari tulajdon oltalmára létesült, felülvizsgált és módosított, 1883. március 20-i Párizsi Egyezményben vagy a Kereskedelmi Világszervezetet (WTO-t) létrehozó egyezményben részes államban vagy ilyen államra kiterjedő hatállyal, úgyszintén az ilyen bejelentő jogutódját, elsőbbség illeti meg arra, hogy ugyanazon védjegy tekintetében a bejelentésben szereplő árukkal vagy szolgáltatásokkal, vagy azok egy részével azonos árukra vagy szolgáltatásokra vonatkozóan közösségi védjegybejelentést tegyen az első bejelentés bejelentési napjától számított hat hónapos határidőn belül. Az említett cikk (2) bekezdése értelmében elsőbbségi jog alapítható minden olyan bejelentésre, amely a bejelentés helye szerinti állam nemzeti jogszabálya, kétoldalú vagy többoldalú szerződése értelmében szabályszerű nemzeti bejelentésnek számít. Az említett cikk (3) bekezdéséből az következik, hogy szabályszerű nemzeti bejelentés az a bejelentés, amely elégséges annak megállapítására, hogy azt melyik napon nyújtották be, függetlenül a bejelentés további sorsától. Az említett cikk (4) bekezdése úgy rendelkezik, hogy az ugyanabban az államban, illetve államra kiterjedő hatállyal azonos tárgyban, azonos áruk és szolgáltatások vonatkozásában tett későbbi védjegybejelentést csak akkor lehet az elsőbbség meghatározása szempontjából első bejelentésnek tekinteni, ha a korábbi bejelentést a későbbi bejelentés bejelentési napja előtt visszavonták, arról lemondtak, vagy azt elutasították anélkül, hogy meghirdették volna, ahhoz jogok fűződnének, vagy arra elsőbbségi igényt alapítottak volna. Az ilyen korábbi bejelentésre tehát ez esetben később sem lehet elsőbbséget alapítani.

62 A 207/2009 rendeletnek „Az elsőbbség igénylése” című 30. cikkének első mondata értelmében, ha a bejelentő korábbi bejelentésen alapuló elsőbbséget igényel, be kell nyújtania az elsőbbségi nyilatkozatot és a korábbi bejelentés másolatát.

63 A 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdése értelmében, ha a bejelentésben a 207/2009 rendelet 30. cikkének megfelelően a 207/2009 rendelet 29. cikke értelmében vett, egy vagy több korábbi bejelentés elsőbbségét igénylik, fel kell tüntetni a korábbi bejelentés ügyszámát, és a bejelentési naptól számított három hónapon belül be kell nyújtani annak másolatát. A 2868/95 rendelet 6. szabályának

(1) bekezdése értelmében a másolatot a korábbi bejelentést fogadó hatóság általi olyan tartalmú hitelesítéssel kell ellátni, amely igazolja, hogy a másolat az eredeti példánnyal mindenben megegyező, és ahhoz csatolni kell a kibocsátó hatóság által kiállított igazolást, amely tartalmazza a korábbi bejelentés bejelentési napját.

64 A 2868/95 rendelet 6. szabályának (4) bekezdése értelmében az OHIM elnöke előírhatja, hogy a bejelentő által benyújtandó bizonyítéknak nem kell az (1) bekezdésben előírt valamennyi adatot tartalmaznia, ha a szükséges adatok más forrásból az OHIM rendelkezésére állnak.

65 Egyrészt az OHIM elnöke e rendelkezés alapján adta ki az EX-05-5. sz. határozatot, amelynek „Az elsőbbségi igazolásoknak az internetes honlapokon rendelkezésre álló információkkal való helyettesítése” című 1. cikke a következőképpen rendelkezik:

„A bejelentő által az elsőbbség igénylésekor benyújtandó igazoló iratoknak nem kell a […] 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdésében előírt valamennyi adatot tartalmazniuk, ha a szükséges adatok az ipari tulajdon oltalmára létesült Párizsi Egyezményben vagy a Kereskedelmi Világszervezetet létrehozó egyezményben részes valamely állam központi iparjogvédelmi hivatalának [internetes] honlapjáról az OHIM rendelkezésére állnak.”

66 Az említett határozat „Eljárás” című 2. cikkének szövege a következő:

„(1) Elsőbbség igénylésénél, amennyiben a […] 2868/95 rendelet 6. szabálya (1) bekezdésében említett iratokat a bejelentő még nem nyújtotta be, a Hivatal minden esetben meggyőződik arról, hogy az ügyiratszámra, a bejelentési napra, a bejelentő vagy a jogosult nevére, a védjegy ábrázolására és az azon korábbi védjegy árujegyzékére vonatkozó információk, amelynek az elsőbbségére hivatkoznak, megtalálhatók-e azon állam központi iparjogvédelmi hivatalának [internetes] honlapján, amelyben vagy amelynek tekintetében a korábbi védjegy bejelentését tették.

(2) Amennyiben ezen az [internetes] honlapon [az OHIM] rendelkezésére állnak a szükséges információk, ezt a közösségi védjegybejelentés iratanyagában jelzi. Ellenkező esetben [az OHIM] felhívást tesz közzé a […] 2868/95 rendelet 9. szabálya (3) bekezdésének c) pontja alapján a […] 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdésében említett iratok benyújtására.”

67 Másrészt a 2868/95 rendelet 6. szabályának (4) bekezdése alapján az OHIM elnöke kiadta a korábbi jogok vagy az elsőbbség igénylésére vonatkozó alaki feltételekről szóló, 2003. január 20-i EX-03-5. sz. határozatot, amelynek „A közösségi védjegyek tekintetében igényelt elsőbbséghez szükséges iratok” című 1. cikke így rendelkezik:

„A közösségi védjegy bejelentője az elsőbbség igénylését alátámasztó, a korábbi bejelentést fogadó hatóság által kibocsátott igazoló iratokat a 2868/95 rendelet 6. szabálya 1. cikkének (»elsőbbségi irat«) megfelelően az eredeti példány vagy az eredetivel egyező fénymásolat formájában is benyújthatja […]”

68 E rendelkezések fényében kell megvizsgálni a felperes annak bizonyítására irányuló érveit, hogy a Capella benyújtotta az előírt elsőbbségi iratokat.

69 Elsőként a felperes azt állítja, hogy az EX-05-5. sz. határozat 1. és 2. cikke által megkövetelt információk az Österreichisches Patentamt internetes honlapján megtalálhatók.

70 Az OHIM és a beavatkozó vitatja ezen érveket.

71 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EX-05-5. sz. határozat 2. cikke értelmében azon védjegybejelentés áruinak és szolgáltatásainak jegyzéke (árujegyzéke), amelyre az elsőbbségi igényt alapítják, azon adatok részét képezi, amelyeknek a szóban forgó hivatal internetes honlapján az elsőbbségi igény megalapozottságára vonatkozó vizsgálatkor kell rendelkezésre állnia. Jelen esetben

tehát meg kell vizsgálni, hogy azon árujegyzék, amelynek tekintetében az osztrák védjegy lajstromozását kérték, megtalálható volt-e az Österreichisches Patentamt internetes honlapján akkor, amikor az elbíráló a felszólalás alapját képező védjegyre vonatkozó elsőbbségi igényt vizsgálta.

72 A felperes azt állítja, hogy ezek az információk az Österreichisches Patentamt internetes honlapján rendelkezésre álltak. Márpedig a beavatkozó, aki ezen állítást vitatja, benyújtotta az említett hivatal 2013. április 29-i azon értesítését, amelyből az derül ki, hogy 2009-ben, vagyis akkor, amikor az elbíráló a felszólalás alapját képező védjegyre vonatkozó elsőbbségi igényt vizsgálta, az osztrák védjegyeket illetően két forrás állt rendelkezésre, nevezetesen: egyrészt az Österreichisches Patentamt internetes honlapján hozzáférhető ingyenes keresőprogram, másrészt az említett hivatal ellenőrzése alatt álló magáncég által üzemeltetett keresőprogram. Ezen értesítésből az is kiderül, hogy mivel az osztrák védjegy bejelentése nem volt eredményes, így sem a hivatal internetes honlapján hozzáférhető ingyenes keresőprogram, sem az említett hivatal ellenőrzése alatt álló cég keresőprogramja nem teszi lehetővé az áruk és szolgáltatások jegyzékéhez való hozzáférést, csupán az azon áruosztályok számához való hozzáférést, amelyek tekintetében a lajstromozást kérték.

73 Márpedig a Törvényszék egyik kérdésére adott válaszában a felperes jelezte, hogy annak az osztrák védjegynek a bejelentése, amelynek alapján az elsőbbséget igényelték, nem vezetett eredményre, és így annak alapján semmiféle osztrák védjegyet nem lajstromoztak.

74 E körülményekre és arra a tényre való tekintettel, hogy a felperes nem terjesztett elő olyan érvet, amely alkalmas lett volna a beavatkozó által benyújtott irat hitelességének megkérdőjelezésére, a Törvényszék úgy véli, hogy jogilag kellőképpen bizonyításra került, hogy akkor, amikor az elbíráló a felszólalás alapját képező védjegyre vonatkozó elsőbbségi igény megalapozottságát vizsgálta, azon áruk és szolgáltatások pontos jegyzéke, amelyek tekintetében az osztrák védjegy lajstromozását kérték, nem volt megtalálható sem az Österreichisches Patentamt internetes honlapján, sem ez e hivatal ellenőrzése alatt álló magáncég honlapján.

75 Ennélfogva a fellebbezési tanács nem alkalmazta tévesen a jogot annak megállapításakor, hogy a jelen esetben nem teljesültek az EX-05-5. sz. határozat 1. és 2. cikkében előírt feltételek, anélkül, hogy abban a kérdésben dönteni kellene, hogy az Österreichisches Patentamt ellenőrzése alatt álló magáncég által kínált, fent említett keresőprogram az említett rendelkezések értelmében úgy tekinthető-e, mint amely az említett hivatal internetes honlapjának részét képezi. Ennélfogva a jelen jogalapot – mivel az az említett rendelkezések megsértésén alapul – el kell utasítani.

76 Másodszor, a felperes előadja, hogy amikor 2009. december 21-én az elbíráló felhívta a Capellát, hogy – az EX-05-5. sz. határozat 2. cikke (2) bekezdésének megfelelően – nyújtsa be az elsőbbség igénylésének alátámasztásaként hivatkozott osztrák védjegy bejelentésének pontos másolatát, akkor az benyújtotta a kért iratot. Az EX-03-5. sz. határozat 1. cikke értelmében szerinte az is elegendő, ha a védjegybejelentéssel egyező másolatot nyújtják be.

77 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az EX-05-5. sz. határozat 2. cikkének (2) bekezdéséből az derül ki, hogy azokat a kért adatokat, amelyek nem találhatók meg a szóban forgó hivatal internetes honlapján, főszabály szerint a 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdésében említett irat formájában, azaz a korábbi bejelentést fogadó hatóság által kiállított, a korábbi bejelentéssel egyező, hiteles másolat formájában kell benyújtani, amely tartalmazza e hatóságnak a korábbi bejelentés napját feltüntető igazolását is.

78 Kétségtelen, hogy a felperes joggal hivatkozik arra, hogy az EX-03-5. sz. határozat 1. cikke enyhít e követelményeken, hiszen mindössze a 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdése értelmében vett elsőbbségi irat eredetivel egyező másolatának a megkövetelésére szorítkozik. Ugyanakkor, a felperes által állítottakkal ellentétben, e rendelkezésből nem következik, hogy a Capella által kitöltött védjegybejelentési formanyomtatvány másolata megfelel e követelményeknek. Ugyanis, még ha az elsőbbségi irat másolatát nem is kell hitelesíttetni azzal a hatósággal, amelyiknél a bejelentést tették,

mindig olyan iratot kell benyújtani, amelynek segítségével az elbíráló ellenőrizni tudja, hogy a védjegybejelentést a szóban forgó hivatal átvette, illetve hogy azt mikor vette át. Márpedig a Capella által benyújtott védjegybejelentési formanyomtatvány nem tanúsítja, hogy az Österreichisches Patentamt azt át is vette volna.

79 Ennélfogva a fellebbezési tanács azon következtetése, miszerint a Capella nem nyújtotta be a kért elsőbbségi iratokat, nem szenved hibában.

80 Harmadszor, el kell vetni a felperes azon érvét, miszerint az OHIM elbírálói általában korábban is elfogadták és jelenleg is elfogadják az olyan bejelentési kérelem másolatokat, mint amilyet a Capella is benyújtott. E tekintetben elegendő arra emlékeztetni, hogy az OHIM fellebbezési tanácsai által a megjelölések közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 207/2009 rendelet alapján meghozandó határozatok nem mérlegelési jogkörbe, hanem mérlegelést nem engedő hatáskörbe tartoznak (2007. április 26-i Alcon kontra OHIM ítélet, C-412/05 P, EBHT, EU:C:2007:252, 65. pont; 2005. november 24-i Sadas kontra OHIM – LTJ Diffusion [ARTHUR ET FELICIE] ítélet, T-346/04, EBHT, EU:T:2005:420, 71. pont). Ennélfogva a megtámadott határozat jogszerűségét kizárólag az alkalmazandó rendelkezések alapján kell megítélni, ahogyan azt az uniós bíróság értelmezi, nem pedig az OHIM esetleges korábbi gyakorlata alapján.

81 Mivel a felperes a bizalomvédelem elvére való utalással ezenfelül vélhetően arra szeretne hivatkozni, hogy a fellebbezési tanácsnak – mielőtt eltért az OHIM bevett gyakorlatától – tájékoztatnia kellett volna a Capellát az általa benyújtott iratokkal kapcsolatos kétségeiről, ezt az érvet a második jogalap keretében fogjuk megvizsgálni.

82 Negyedszer, ami a felperes arra alapított érvét illeti, hogy az elbíráló kérhette volna azon áruk és szolgáltatások pontos jegyzékének közlését, amelyek tekintetében az osztrák védjegyet az Österreichisches Patentamtnál bejelentették, elegendő megállapítani, hogy az EX-05-5. sz. határozat 1. és 2. cikkéből, valamint a 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdéséből világosan kiderül, hogy azt az esetet kivéve, amikor a kért adatok a bejelentést fogadó hivatal internetes honlapján rendelkezésre állnak, a valamely védjegy tekintetében elsőbbségi jogot igénylő bejelentő feladata benyújtani a kért elsőbbségi iratokat. Ugyanis egyetlen idevágó rendelkezés sem írja elő, hogy amikor a kért adatok nem állnak rendelkezésre a bejelentést fogadó hivatal internetes honlapján, akkor az elbírálónak feladata lenne közvetlenül megkeresni az említett hivatalt. Épp ellenkezőleg, ilyen esetben, adott körülmények között, miután az elbíráló az EX-05-5. sz. határozat 2. cikkének (2) bekezdése és a 2868/95 rendelet 9. szabálya (3) bekezdésének c) pontja értelmében, miként az a jelen ügyben is történt, erre őt felhívja, a bejelentőnek kell benyújtania ezeket az iratokat.

83 E kifogást tehát el kell utasítani, anélkül hogy választ kellene adni arra a kérdésre, hogy figyelemmel arra, hogy arra első ízben a Törvényszék által feltett kérdésre adott felperesi válasz keretében hivatkoztak, az elfogadható-e.

84 Ennélfogva a harmadik jogalapot – az arra alapított esetleges kifogás vizsgálata mellett, hogy az OHIM bevett gyakorlatán alapuló jogos bizalom miatt a fellebbezési tanácsnak tájékoztatnia kellett volna a Capellát az általa benyújtott iratokkal kapcsolatos kétségeiről (lásd a fenti 81. pontot) – el kell utasítani.

A második jogalapról

85 A felperes arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanács – anélkül, hogy előzetesen felhívta volna az e tekintetben történő nyilatkozattételre, azt állapította meg, hogy a Capella nem nyújtotta be a kért elsőbbségi iratokat – megsértette a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondatát. Kétségtelen, hogy a fellebbezési tanács titkársága, 2011. november 25-i határozatával felhívta őt észrevételeinek megtételére a beavatkozó 2011. október 12-i levelével kapcsolatban. Ugyanakkor, miután a kért

elsőbbségi időpontot az elbíráló elfogadta és bejegyezte a lajstromba, majd a beavatkozó nem vitatta az igényelt elsőbbséget, a Capellának nem volt oka azt feltételezni, hogy a fellebbezési tanács kétségbe vonja ezt a bizonyítékot. Egyébként a fellebbezési tanács erre vonatkozó utalása hiányában nem sejthette, hogy a fellebbezési tanács nem elégszik meg az elbíráló vizsgálatával, miközben az megegyezne az OHIM eddigi gyakorlatával. Ennélfogva a fellebbezési tanácsnak szerinte őt tájékoztatnia kellett volna a kétségeiről.

86 Az OHIM és a beavatkozó vitatja ezen érveket.

87 Elöljáróban hangsúlyozni kell, hogy a jelen jogalappal a felperes lényegében arra hivatkozik, hogy a fellebbezési tanácsnak tájékoztatnia kellett volna a Capellát az általa benyújtott iratok elégséges jellegével kapcsolatos kétségeiről. Ebben az összefüggésben nem csak a közvetlenül a 207/2009 rendelet 75. cikke második mondatának és a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított érveket kell megvizsgálni, hanem azt is, hogy az elbíráló által vétett hiba miatt a fellebbezési tanács nem lett volna-e esetleg köteles tájékoztatni a Capellát a kétségeiről.

– A 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondatára vonatkozó érvekről

88 E tekintetben először is emlékeztetni kell arra, hogy a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata értelmében az OHIM határozatai csak olyan indokokon alapulhatnak, amelyekkel kapcsolatban a feleknek módjukban állt nyilatkozatot tenni.

89 Ezt követően, ami az arra alapított kifogást illeti, hogy a Capella nem számolhatott azzal, hogy a fellebbezési tanács eltér az elbíráló által korábban a lajstromba bejegyzett elsőbbségi időponttól, először is elegendő emlékeztetni arra, hogy a felszólalási eljárás keretében a fellebbezési tanács köteles megvizsgálni, hogy a felszólalás alapját képező védjegy korábbi-e a bejelentett védjegynél (lásd a fenti 37–40. pontot), és ebben az összefüggésben, adott esetben annak vizsgálatára is köteles, hogy fennállnak-e az elsőbbség igényléséhez szükséges feltételek (lásd a fenti 46–55. pontot). Másodszor, hangsúlyozni kell, hogy a jelen esetben a fellebbezés indokait kifejtő, 2011. március 7-i beadványában a beavatkozó vitatta az elsőbbség igénylését a felszólalás alapját képező védjegy tekintetében, és így annak a bejelentett védjegynél korábbi mivoltát is (lásd a fenti 41. pontot). Ennélfogva e kérdés részét képezte a fellebbezési tanács előtti jogvitának, így a Capellának a fellebbezési tanács részéről az ezzel kapcsolatos kifejezett utalás hiányában is számítania kellett arra, hogy az elbírálónak a felszólalás alapját képező védjegy elsőbbségének igénylésével kapcsolatos következtetését a fellebbezési tanács újból meg fogja vizsgálni.

90 Ebben az összefüggésben azt is hangsúlyozni kell, hogy a Capella számára engedélyezték, hogy a beavatkozó fellebbezés indokait kifejtő, 2011. március 7-i beadványával kapcsolatban észrevételeket terjeszthessen elő, és ezenkívül más lehetősége is volt arra, hogy e tekintetben nyilatkozzon, amikor a fellebbezési tanács 2011. november 25-én felhívta őt – a beavatkozónak a Landgericht Mannheim 2011. szeptember 23-i ítéletére vonatkozó, 2011. október 12-i és 2011. október 19-i észrevételeire adandó válaszként – észrevételeinek megtételére (lásd a fenti 14. pontot).

91 Ezenfelül a fellebbezési tanács nem volt köteles tájékoztatni a Capellát arról, hogy nem fogja helybenhagyni az elbírálónak az elsőbbség igénylésének megalapozottságára vonatkozó következtetését. Ugyanis a 207/2009 rendelet 75. cikkének második mondata értelmében vett meghallgatáshoz való jog az olyan ténybeli vagy jogi elemekre terjed ki, amelyek a határozat alapját képezik, de nem terjed ki a hatóság által elfogadni szándékozott végső állásfoglalásra (2006. szeptember 7-i L & D kontra OHIM – Sämann [Aire Limpio] ítélet, T-168/04, EBHT, EU:T:2006:245, 116. pont).

92 Ennélfogva a 207/2009 rendelet 75. cikke második mondatának megsértésére alapított érveket el kell utasítani.

– A bizalomvédelem elvére vonatkozó érvekről

93 E tekintetben egyrészt, mivel a felperes a lajstromba tett bejegyzésekhez fűződő jogos bizalomra hivatkozik, elegendő emlékeztetni, hogy a fenti 89. pontban kifejtett megfontolásokra tekintettel, a felperes nem zárhatta ki azt, hogy a fellebbezési tanács meg fogja vizsgálni az elsőbbség igénylésének megalapozottságát.

94 Másrészt, mivel a felperes ezenfelül vélhetően arra szeretne utalni, hogy a fellebbezési tanácsnak, mielőtt eltért az OHIM azon bevett gyakorlatától, miszerint az olyan iratokat, mint amilyeneket ő is benyújtott, elfogadja elsőbbségi iratokként, tájékoztatnia kellett volna a Capellát a kétségeiről, elegendő megállapítani, hogy a felperes nem terjesztett elő semmilyen olyan bizonyítékot, amely alátámasztaná e gyakorlat fennállását. Ugyanis azok az iratok, amelyeket a felperes az érveinek alátámasztásaként benyújt, olyan levelek, amelyekben az OHIM elbírálója felhívta a Capellát az elsőbbségi iratok benyújtására „a 207/2009 rendelet 30. cikkének és a 2868/95 rendelet 6. szabályának megfelelően”, és amelyek némelyikében az elbíráló azt írta, hogy az EX-03-5. sz. határozat alkalmazásában nincs szükség hitelesített másolatokra. Márpedig sem ezen utalásokból, sem azon rendelkezésekből, amelyekre az elbíráló hivatkozott, nem következik, hogy egy olyan kitöltött védjegybejelentési formanyomtatvány, amelyből nem állapítható meg, hogy azt a kérdéses hivatal átvette-e, és ha igen, mikor, a 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdése és az EX-03-5. sz. határozat 1. cikke értelmében elégséges elsőbbségi iratnak lenne tekinthető (lásd a fenti 78. pontot).

95 Ennélfogva a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított érveket el kell utasítani, anélkül hogy az ezen érvek alátámasztásaként hivatkozott azon iratok elfogadhatóságáról, amelyeket a felperes később, a keresetlevél és a válasz benyújtását követően, a Törvényszék egyik kérdésére adott válasz keretében előterjesztett, nyilatkozni kellene.

– Az elbíráló által vétett hibából eredő következményekről

96 Még ha feltételezzük is, hogy érveivel a felperes ezenfelül arra a tényre szeretne utalni, hogy az elbíráló által vétett hiba miatt a fellebbezési tanácsnak tájékoztatnia kellett volna a Capellát a kétségeiről, azokat szintén el kell utasítani.

97 E tekintetben először is azt kell megállapítani, hogy jelen esetben az elbíráló hibája mindössze arra a téves következtetésre korlátozódott, hogy a Capella által benyújtott iratok megfeleltek az EX-03-5. sz. határozat 1. cikke által előírt követelményeknek.

98 Márpedig a jelen esetben az elbíráló e hibája miatt a fellebbezési tanács nem volt köteles felhívni a Capellát arra, hogy kifejezetten e kérdéssel kapcsolatban foglaljon állást, vagy tájékoztatni őt az ezzel kapcsolatos kétségeiről, hiszen a fenti 89–91. pontban szereplő megfontolásokra tekintettel azt a kérdést, hogy az elbírálónak az elsőbbség igénylésével kapcsolatos következtetése téves volt, a beavatkozó vetette fel.

99 Ezt követően, mivel az érveivel a felperes vélhetően arra óhajt utalni, hogy a Capella az elbíráló hibája miatt nem tudta benyújtani a kért iratokat, e kifogást szintén el kell utasítani.

100 Ugyanis meg kell állapítani, hogy az elbíráló hibája egyáltalán nem korlátozta a Capella lehetőségét arra, hogy benyújtsa a kért elsőbbségi iratokat, sőt, az elbíráló e tekintetben teljes mértékben tiszteletben tartotta a releváns rendelkezések által meghatározott eljárást.

101 Amint az az EX-05-5. sz. határozat 1. és 2. cikkéből kiderül, főszabály szerint a Capella feladata lett volna megvizsgálni, hogy a kért adatok megtalálhatók-e az Österreichisches Patentamt internetes honlapján, és amennyiben nem ez az eset áll fenn, benyújtani a megkövetelt elsőbbségi iratot. Ezt az értelmezést erősíti meg az említett határozat tizenkettedik bevezető bekezdése is, amely szerint „a

bejelentő – e minőségében – meg tud győződni arról, hogy az elsőbbség vagy a korábbi jogok igénylésekor a kért adatok megtalálhatók-e az internetes honlapokon, így tehát előre tudhatja, hogy be kell-e nyújtania elsőbbségi vagy korábbi jogokra vonatkozó iratot". Márpedig, miként azt a fenti 76–79. pontban kifejtettük, a Capella nem nyújtotta be a megkövetelt iratot.

102 A 2868/95 rendelet 9. szabálya (3) bekezdése c) pontjának megfelelően, az elbíráló ekkor – 2009. december 21-i levelével – felhívta a Capellát, hogy 2010. február 22-éig nyújtsa be a 2868/95 rendelet 6. szabályának (1) bekezdése által megkövetelt elsőbbségi iratot, pontosítva, hogy az EX-03-5. sz. határozat 1. cikke értelmében elegendő az eredetivel egyező másolatot benyújtani, továbbá, hogy amennyiben nem tesz eleget e felhívásnak, akkor elveszíti elsőbbségi jogát. Márpedig, amint az a fenti 76–78. pontban kifejtésre került, az az irat, amelyet a Capella 2010. február 22-én, vagyis a számára az elbíráló által adott határidő utolsó napján benyújtott, nem a megkövetelt elsőbbségi irat volt.

103 E körülményekre tekintettel az elbírálónak nem képezte feladatát, hogy ismét felhívja a Capellát az előírt irat benyújtására. Épp ellenkezőleg, amint az a 2868/95 rendelet 9. szabályának (6) bekezdéséből kiderül, amikor a megkövetelt elsőbbségi iratot az elbíráló által megállapított határidőn belül nem nyújtják be, az érintett fél elveszíti az igényelt elsőbbségi jogot.

104 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy az ügy körülményeire tekintettel a fellebbezési tanács nem volt köteles tájékoztatni a Capellát a felszólalás alapját képező védjegyre vonatkozó elsőbbség igénylésének megalapozottságával kapcsolatos – az elbíráló által vétett hiba miatti – kétségeiről.

105 Ennélfogva azt kell megállapítani, hogy a fellebbezési tanács a felperes által hivatkozott körülmények egyike alapján sem volt köteles tájékoztatni a Capellát a kétségeiről, és felhívni őt az ezzel kapcsolatos nyilatkozattételre.

106 Ezenkívül, még ha feltételezzük is, hogy ilyen kötelezettség fennállt volna, annak megsértése akkor sem vonná maga után a megtámadott határozat érvénytelenségét.

107 Ebben az összefüggésben emlékeztetni kell arra, hogy a felperesnek nem fűződik semmiféle jogos érdeke a határozat alaki hiba miatti megsemmisítéséhez abban az esetben, ha a határozat megsemmisítésével csak a megsemmisített határozattal érdemben azonos új határozat meghozatalára kerülhetne sor (2003. december 3-i Audi kontra OHIM [TDI] ítélet, T-16/02, EBHT, EU:T:2003:327, 97–99. pont; 2007. december 12-i DeTeMedien kontra OHIM [suchen.de], T-117/06, EU:T:2007:385, 49. pont).

108 Márpedig, a jelen esetben, még ha a fellebbezési tanács tájékoztatta volna is a Capellát az elsőbbség igénylésével kapcsolatos kétségeiről, és a Capella be is nyújtotta volna – a felszólalási eljárás során – az előírt elsőbbségi iratot, az sem módosított volna annak a határozatnak a rendelkező részén, amelyet a fellebbezési tanácsnak meg kellett hoznia. Ugyanis, mivel a Capella nem nyújtotta be ezt az iratot a megadott határidőn belül, miközben eljárási jogai teljes mértékben biztosítottak voltak, a fellebbezési tanácsnak mindenképpen azt kellett volna megállapítania, hogy a 2868/95 rendelet 9. szabályának (6) bekezdése értelmében elveszítette elsőbbségi jogát.

109 Ennélfogva a második jogalapot, valamint a harmadik jogalap keretében előterjesztett, a bizalomvédelem elvének megsértésére vonatkozó kifogásokat szintén el kell utasítani.

Az ötödik jogalapról

110 Ebből következik, hogy az arra alapított ötödik jogalapot, hogy a megtámadott határozatban a fellebbezési tanács számításba vette a Capella rosszhiszeműségét, miközben e körülményt a felszólalási eljárásban nem lehet figyelembe venni, szintén el kell utasítani. Ugyanis, miként az az előbbi

megfontolásokból kiderül, a megtámadott határozat alapját az a megállapítás képezi, hogy a bejelentett védjegy korábbi volt a felszólalás alapját képező védjegynél, hiszen az utóbbi tekintetében igényelt elsőbbséget el kellett utasítani.

111 A fenti megfontolások összességére tekintettel a keresetet teljes egészében el kell utasítani.

A költségekről

112 Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a felperes pervesztes lett, ezért az OHIM és a beavatkozó kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (kilencedik tanács)

a következőképpen határozott:

1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.

2) A Copernicus-Trademarks Ltd maga viseli a saját költségeit, valamint a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) és a Maquet SAS költségeit.

Berardis Czúcz Popescu

Kihirdetve Luxembourgban, a 2015. június 25-i nyilvános ülésen.

Aláírások